

Uygulama Topluluğu Olarak Sınıflar: İletişim Ağına Sahip Ortamda Öğrenmeyi Planlama Ve Kolaylaştırma*

Naim KAPUCU**

Çev. Seda ERKOÇ***

Özet

Öğrenme, diğer bireyler ve çevre ile etkileşim sonucu gerçekleşen, devamlı bir eylemdir. Uygulama grupları oluşturmak, katılımcılara bilgi ve uygulamayı bir araya getiren ortamlar sağlar Arkadaş ilişkileri ve çalışanlar aracılığı ile öğrenme fırsatı yaratır. Bu çalışma, sınıfı bir uygulama grubu olarak araştırmakta ve sınıf içi aktivitelerin, öğrencilerin işbirliği ile öğrenmesindeki rolünü incelemektedir. Çalışmada, Kamu Yönetimi Yüksek Lisans dersi kullanılmıştır. Bu derste sınıf içi aktiviteler, sınıftaki öğrenciler arasındaki etkileşimi artırmak ve teori ile uygulamadaki dengeyi sağlamak için tasarlanmıştır. İki farklı anketin sonucu göstermektedir ki; sınıfta bilgi ile uygulamayı harmanlayan ortamlar sağlamak oldukça olumlu sonuçlar vermektedir. Öğrenciler arası etkileşimi teşvik eden aktiviteler, öğrenciler arası arkadaşlık ilişkilerini hatırı sayılır ölçüde artırırken, öğrenciler arasında danışma ağını çok az ölçüde artırmaktadır. Bu sonucun nedenlerinden biri olarak, öğrenciler üzerinde silo etkisi yaratan ve arkadaşları ile çalışma ilişkilerini sınırlayan grup projeleri sayılabilir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenme, uygulama grupları, öğrenci ilişkileri

Classrooms as Communities of Practice: Designing and Facilitating Learning in a Networked Environment

Abstract

Learning is a continuing social action that takes place through interactions with the environment and other individuals. Forming communities of practice provides participants with an environment that combines knowledge and practice and the opportunity to learn through relationships with their peers and practitioners in the community. This study explores the classroom as a community of practice and examines the role classroom activities have in students' collaborative learning. The study uses a graduate-level public administration course as the case. The classroom activities in this course were designed to enhance peer interaction in the classroom and to facilitate learning by balancing theory and practice. The results of two separate surveys indicate that providing environments that blend practice with classroom knowledge lead to highly positive outcomes. Activities that foster peer interaction result in a dramatic increase in friendship

* Şu makaleden tercüme edilmiştir. Kapucu, Naim.(2012). Classrooms as Communities of Practice: Designing and Facilitating Learning in a Networked Environment. *Journal of Public Affairs Education*. 18 (3):585-610.

** Profesör, University of Central Florida School of Public Administration, kapucu@ucf.edu.

*** Öğretmen, YL Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, serkoc_16@hotmail.com

relations between students while leading to only a slight increase in the advice network between students. One reason for this result might be the group projects, which create a silo effect on students and limit their work relationships with peers.

Keywords: Learning, communities of practice, student's relations

Giriş

Öğrenme, sadece bireysel çabalarla dış dünyadan bilgi/veri elde edip, özümsemek değildir. Somut bir başlangıcı ya da sonu olmamakla birlikte, öğrenme; günlük davranış ve deneyimlerimiz çerçevesinde gerçekleşen sosyal bir süreçtir. (Smith 2003, 2009)

Yükseköğretim programları ve derslerinde öğrenciler, gruplar oluşturup bu gruplarla çalışmaya, ödevlerini takım çalışması ile tamamlamaya, üniversitelerinin toplumsal paydaşları ile işbirliği yapmaya, diğer ders içi aktiviteler için arkadaşları ile etkileşime girmeye teşvik edilirler. Yükseköğretim programları bir anlamda, öğrencilerin karmaşık problemleri çözme yetisine sahip, 'yansıtıcı düşünebilen meslek sahipleri' olarak, eğitildikleri ortamlardır. (Bok, 1986; Schon, 1987) İşletme ve Halkla İlişkiler alanları, işbirliği ile öğrenme, aktif öğrenme ve deneme yanılma yoluyla öğrenme kavramlarına yabancı değildir. Halkla İlişkiler Eğitimi Dergisi'nde bu konulara ilişkin birkaç makale yayınlanmıştır (Bushouse& Morrison, 2001; Guldberg& Pilkington, 2006; Kapucu, Arslan, Yudashev& Demiröz, 2010; Koliba, 2004; Neubauer, Hung, Kamon& Steawart, 2011, Weimer, 2002). İşbirliği ile öğrenme, öğrencilerin verilen bilginin pasif olarak özümseyicisi olmak yerine, öğrenme sürecine aktif olarak katılması şeklinde algılanmaktadır. Öğrenciler, sınıfta öğrendiklerini uygulayarak, grup arkadaşları ve meslek sahipleri ile birlikte çalışarak öğrenme sürecinin aktif bir parçası olabilirler (Arum and Roksa, 2011; Kapucu et al., 2010; Neubauer et al., 2011). İşbirliği ile öğrenme uygulamalarına yönelik akımlar, teorik olarak sağlamaştırılmaları ve etkililiklerinin ölçülebilmesi için daha fazla çalışma gerektirmektedir.

Akran etkileşimi ile öğrenme (başka bir açıdan öğretme) yükseköğretimde önemli bir araçtır (Kapucu et al., 2010). Yetişkinleri bir araya getirip uygulama grupları oluşturma öğrenmenin önemli yapı taşlarındandır. Gruptaki öğrenme deseni özellikle önem arz etmektedir çünkü öğrenmenin büyük bir kısmı uygulama ve diğerleri ile etkileşim sonucu ortaya çıkar. Öğrenme grupları verilen bilgiyi içselleştirmekte hızlandırıcı bir etki yaratır ve aynı bilgiden farklı yorumlar elde edilmesine olanak sağlar. Benzer şekilde Guldberg (2010) "öğrencilerin uygulamalar hakkında diğer öğrenci gruplarıyla nasıl konuştuklarını, bu grupta öğrendiklerini uygulama ortamlarında kullanarak anlamı nasıl oluşturduklarını incelemektedir" (s. 171).

Bu çalışma sınıf ortamlarını bir grup olarak ele almakta ve öğrenme araçlarını uygulama gruplarının bakış açısından incelemektedir (Koliba, 2004). Uygulama grupları, benzer kaygı ve ilgilere sahip insanlar tarafından, bu kaygılarla başa çıkabilmek ya da doğal etkileşim ile sorunları çözmek amacıyla oluşturulur. Uygulama grupları, öğrencilerin profesyonel diploma programlarında öğrendikleri ile sosyal yaşama katılmalarının temel süreç olduğunu kabul eder (Bok, 1986). Makale, öğrencilerin sürece katılmasına ve doğru yapılandırılmış ortamlarda işbirliği konularına yoğunlaşmaktadır. Bu ortamlar öğrencinin öğrenmesine odaklanan ve bu amaçla tasarlanan aktivitelerden oluşmaktadır. Çalışmada, uygulama gruplarında işbirliği ile öğrenme tartışılırken, yüksek lisans seviyesindeki derslerde öğrenci etkileşimini artıracak aktiviteler incelenmektedir. Bu araştırmanın anahtar soruları şunlardır: İlişki kurmak, uygulama gruplarında öğrenmeyi nasıl etkiler? Farklı türdeki ödev ve sınıf aktiviteleri öğrenmeyi nasıl etkiler? Nasıl daha etkili, eğitici ve yönlendirici öğrenme ödevleri geliştirebiliriz?

Literatür Taraması ve Altyapı

Eğitimdeki ilişkiler ve örüntülerin önemi literatüre konu olmuştur. Örneğin, John Dewey eğitim-öğretimin yalnızca etkin ortam ve ilişkilerle ortaya çıktığının altını çizmiştir. O, iletişimi doğası itibarıyla temel, eğitsel bir aktivite olarak görür (1963, 1966). Aynı zamanda bağlılığın da öğrenme etkinliği ve başarılı öğretimin önemli bir parçası olduğu düşünülür (Cros 1981; Guldberg& Pilkington, 2006; Jones, 2004; Palmer, 2007). Geleneksel sınıf ortamlarının yanı sıra artık sosyal ağlar ve online öğrenme platformları gibi yeni bilgi teknolojileri de mevcuttur. Öğrenim ve öğretime ek ortam sağlayan bu platformlar aynı zamanda fakülte ve grup üyeleri arasında bağlantılar oluşturup ilişki kurulmasını da sağlamaktadır (Rudestam& Shoenholtz-Read, 2010). Bu bağlantılar uygulama gruplarının üyeleri arasında bilgi yaymakta büyük rol oynarlar (Barabasi, 2002; Downes, 2005; Guldberg & Pilkington, 2006; Kapucu et al., 2010; Siemens, 2004). Öğrenme grupları bireylerin samimi ortam özellikleri de dikkate alınarak, kasıtlı olarak tasarlanıp devam ettirilebilir (Barab, Kling & Gray, 2004; Harlan, 2008). Uygulama gruplarının özellikleri farklı yönlerden akademisyenlerce tartışılıp ve üzerine fikir yürütülmüş olmakla birlikte, belli özellikler kavramın yapıtaşları olarak kendini belli etmektedir. Takip eden bölüm uygulama grupları için etkili liderlik ve işbirliğinin yararını anlatıp önemini belirtmektedir. Ayrıca uygulama grupları içinde öğrenmeden de bahsedilecektir.

Uygulama Grupları için Etkili Liderlik

Bir uygulama grubu oluşturulup çalışmaya başlamadan önce, sürecin başlangıcı ve devamı için net bir liderliğin kurulmuş olması gerekmektedir. Geniş liderlik tanımları ve rolleri grup aktivitelerinin etkinleşme ve yönetimini yansıtır (Jones, 2004; Polin, 2008; Wenger, 2000). Aynı şekilde liderin rolü başlatmak, geliştirmek, yönetmek ve grubun aktivitelerini grubun genel amaçları ile aynı seviyeye getirmek amacıyla grubu izlemektir. Bir anlamda liderlik, grup

amaçlarından ve karar sonuçlarının uygulanışından emin olmada ana öğedir.

Etkili bir liderin karakteristik özelliklerinden biri de işbirliği ve takım çalışmasını teşvik etmesi, amaçların gerçekleştirilebilmesini sağlayarak tüm süreç içinde etkin katılımı sağlamasıdır (Schwarz, 2002). Ortaklaşa ya da paylaşarak yapılan liderlik, özellikle modern, karmaşık problemlerle uğraşırken kritik olabilir ve mezun edeceğimiz öğrencilere gerçek hayattaki problemlerle baş edebilmeyi öğretirken de göze alınması önemlidir (Crosby& Bryson, 2005). Eğer liderler karar vermeye hazırlıklı olma konusunda eğitim almış olmanın önemine inanmıyorlarsa, kendi inançlarına zıt olan fikirlere uyum sağlamak konusunda istekli değiller ise, uygulama grupları hayal olmaktan öteye geçemeyecektir. Adı geçecek olan sınıf ortamı örneğinde, bu makalenin amaçları doğrultusunda profesör lider konumundadır ve uygulama gruplarının kuruluşunda süreci hızlandırıcı ya da ket vurucu bir rol oynamaktadır (Guldberg& Pilkington, 2006; Wenger, 200; Shields, 2003).

Uygulama Gruplarında İşbirliği

Eğer öğrenmeyi hızlandırabilen bir lider, bu çalışmada: profesör, bir uygulama grubu oluşturabilirse, görevi öğrenmeyi sağlayacak olan işbirliğini geliştirmektir. İşbirliği öncelikli olarak grup üyelerinin gruba olan bağlılık düzeyi ile yakından alakalıdır. Wenger (2000, 2005) bağlılık, hayal gücü ve bütünlüğün bireylerin çevrelerine karşı hissettikleri aidiyet hissinin üç temel direği olduğunu söyler. Yazar bağlılığı insanlarla bir araya gelmek, bilgi ve deneyimleri paylaşmak ve birlikte bir şeyler yapmak olarak tanımlar. Hayal gücü ise insanların zihinlerinde yarattıklarından daha büyük imajlara olan tutkunluktur. Örneğin ‘halk’ kavramı, bireylerin “diğer vatandaşlarla bazı ortak nokta ve değerler açısından paylaştıkları topluluk” olarak gördükleri, aidiyet hissettikleri bir kavramdır. Bu ulus imajı insanların zihninde dünyanın şekli gibi yuvarlak şekilde canlanmaktadır. Bütünlük ise, bir diğer açıdan, grupta diğerlerinin çabalarına paralel şekilde çalışmak ve işbirliği

içeren ilişkilere katılmaktır. Partnerlerle işbirliği sürecinden başka, ortak amaçlara ulaşma açısından da ortak bütünlüğün önemine değinmiştir. Wenger (2000) bu üç yapıtaşının herbirine farklı değerler yüklemiştir çünkü her biri farklı türde çalışma stili ve alaka gerektirir. Sonuç olarak, bir grup üyesinin işbirliği sürecine katılım oranı, o grubun uygulama çalışmalarının ne kadar iyi olacağını belirler.

Akademik örüntülerin ortaya çıkışı üzerine yaptığı çalışmasında Berardo (2011), uygulama gruplarında işbirlikçi yaklaşımlarla ilgili önemli noktaların altını çizer. Berardo (2011), çalışmada 2008 ve 2009 yılları Politik İlişkiler Konferansları katılımcılarıyla çalışmış ve insanlar arasındaki ortak yazarlık değişkenlerini tespit etmeye çalışmıştır. Çalışma sonucunda elde ettiği bulgular, farklı alanlardan artan sayıda akademisyenin (örn. Sosyoloji, Halkla İlişkiler, ve politik bilimin diğer alt dallarında) konferansları takip eden belli süreler boyunca da birlikte çalışmaya devam ettiklerini göstermiştir. Berardo (2011), bu farklı bileşenli grubun yeni ve yenilikçi bir akademisyen grubu oluşturduğu sonucuna varmıştır. Bu grubun üyeleri bilişim mühendisleri, sosyal psikologlar, istatistikçiler ve filozoflar gibi çok farklı altyapıları olan bireylerle etkileşime geçmektedirler. Yine Berardo (2011), bu işbirliğinin yararlarını Amerikan Siyasi Bilim Topluluğu'nun bir ifadesi ile: "İletişim ağları ile ilgili teoremlerin daha anlaşılır olması, politik bilimle analiz edilmesi ve iletişim ağları ile ilgili çalışmaların siyasi bilim ve diğer disiplinlerle de bağlantılandırılması" şeklinde açıklamaktadır.

Çalışma grupları gün geçtikçe daha disiplinler arası bir karakter kazanmaktadır. Lazer, Mergel ve Friedman (2009), akademik ilişki ağları üzerine Berardo (2011)'nin çalışmasına benzer bir çalışma gerçekleştirmiştir. Sosyoloji alanında iki önde giden dergi olan Amerikan Sosyoloji Eleştirileri ve Amerikan Sosyoloji Dergisi'nde ortak atıf desenlerini belirlemişlerdir. Lazer ve Friedman (2009), ortak referansı "iki makalenin üçüncü bir kaynağa aynı atıfta bulunması" şeklinde tanımlamaktadır (s.44). Makalenin

yazarları, bilimsel araştırma toplumunda ortak yazarlığı ve ortak atıfta bulunmayı ayırt etmeye çalışmış ve şunu ifade etmişlerdir: "Ortak yazarlık ilişkileri araştırma toplumu ile işbirliğinin yapısını yansıtırken, ortak atıfta bulunanlar arasındaki ilişkiler bilimsel araştırma dünyasındaki dikkat unsurunu yapısını yansıtmaktadır" (s. 45; Orjinalin Önemi). Elde ettikleri bulgular, sosyolog toplumunda atıf desenlerini ve son iki yıl içinde araştırma alanlarındaki önemli değişiklikleri göstermektedir. Sosyal ilişkilerle ilgili makalelere olan atıfların (sosyal ilişkiler ile ilgili olanlarda %46, olmayanlarda % 26 oranında) önemli oranda arttığı belirtilmektedir. Bu örüntü araştırmaları atıfları fizik ve sayısal sosyoloji gibi çok sayıda farklı disiplin ve alt disiplinden yapılmıştır. Bu çalışma, sosyoloji alanında öne çıkmaya başlayan akımın diğer disiplinlerle işbirliği yapmak olduğunu göstermektedir. Bunun sonucunda da sosyal ilişki ağları ve daha yenilikçi düşünce ve araştırmalar ortaya çıkmaktadır.

Uygulama Gruplarında Öğrenme

Grupta işbirliği olduğu zaman, bunun en belirgin yansıması öğrenmedir. Wenger (2005), öğrenmeyi bilme yetisine sahip insanlar olarak sosyal doğamızı yansıtan, temel bir doğa olayı olarak görür (s.3). Wenger (2000), öğrenmeyi sosyal yeterlilik ve kişisel deneyimin birbirini karşılıklı etkilemesi olarak tanımlar. Wenger öğrenmenin bu tanımını sosyal öğrenme bakış açısıyla oluşturmuştur. Viscovic (2006), Wenger'in karşılıklı öğrenme fikrini destekler ve öğrenmenin resmi (eğitsel ortamlarda olduğu gibi) ya da gayri resmi (deneme yanılmaya dayalı günlük hareketlerde olduğu gibi) gerçekleşen, sonu gelmez bir araştırma süreci olduğunu söyler. Bu nedenle öğrenmenin belirlenebilir bir başlangıcı ya da sonu yoktur ve çevre ile etkileşim sonucu gerçekleşir. Lave (1991) buna karşın, öğrenmeyi sosyal ortamda ortaya çıkan, öznel olmayan bir süreç olarak görür. Bireyler öğrenme yoluyla devamlı olarak becerilerini geliştirip kendi kimliklerini oluştururlar. İşte bu görüş özellikle sezgiselliğe

sahip olmanın ve uygulama grupları aracılığı ile öğrenmenin bilinçaltı ögesinin altını çizer.

Wenger (2005)'in sosyal öğrenme teorisi (şekil 1) özellikle sosyal katılım oranına dayalı öğrenme sürecini vurgulamaktadır. Söylemeye çalışılan şudur: Katılımcılar bir grupta yer alırlar

(aidiyet), belli aktivitelere katılırlar (yapma), kendi kimliklerini oluştururlar (oluşum), etraflarındaki dünyayı anlamlandırmaya çalışırlar (tecrübe). Bu teori, bir anlamda; amacı bireysel eylemleri sağlamlaştırmak ve geçerli kılmak olan 'katılım' aracılığı ile bilinçaltı öğrenme sürecinin önemini belirtmektedir.

Şekil 1 Sosyal Öğrenme Teorisinin Bileşenleri: Başlangıç İçeriği (Wenger, 2005. s.5)

Akademik ortamlarda öğrenme ve araştırma yakından alakalıdır. Akademisyenlerin sınıf ortamlarında öğretme metodu, teori ile uygulamayı birleştirdiklerinde araştırmalarından elde ettikleri sonuçları yansıtma yöntemleridir. Diğer bir ifade ile; araştırma metodu öğrencinin öğrenimini etkilediği kadar akademisyenin de kullandığı araç ve teknikleri de etkilemektedir. Araştırma grupları, problem çözme analizleri ve teknik geliştirme için bir kıyas çizgisini temsil eder. Shields (2003), uygulama grupları için itici güç oluşturan birkaç noktaya dikkat çeker. İlk olarak problemler araştırmanın kaynağıdır, yani araştırma grupları için de aynı şey geçerlidir. Shields, problemler bir durumun, bir grubu oluşturan ya da oluşumunda hızlandırıcı etki yapan ve bu gruba araştırmayı üstlenmesi için neden sağlayan şey olduğunu belirtir (Shields, 2003, s. 511). İkincisi, grup tarafından yaratılan sinerji ile bilimsel bir tavır geliştirecektir. Araştırma metodları, deneysel ve akılcı düşünce,

güçlü gereksinimlerin gelişimi problemlerle ilgili durumu ele almak için gerekli olan araçlardır. Üçüncü olarak, grup üyeleri arasındaki etkileşim diğer adıyla katılımcı demokrasi, yeni fikir ve çözümlerin üretimini hızlandırmaya yardımcı olacaktır. Demokratik katılım ve grup ilişkileri, halkla ilişkiler alanında özel önem taşımaktadır çünkü bu alanın mezunlarından, buldukları ortamlarda demokratik değerlerin temsilcileri olmaları beklenmektedir. Katılımcı demokrasi araştırma sürecindeki değer ve idealleri içerir. Grubun amaç ve hedeflerini bu değerler ile bağdaştırır (Shields, 2003).

Uygulama grupları Kamu Yönetimi eğitiminde kritik bir rol oynamaktadır. Öğrenme sürecine demokratik bilgi anlayışının sürece dahil oluşu, vatandaş ile gelecekteki kamu yöneticileri arasındaki engellerin kaldırılmasına yardımcı olur. Yani, öğrencilere sadece teknik uzmanlık kazandırmak, vatandaşa karşı tavırda uzmanların

yetişmesine sebebiyet verebilir. Yapılması gereken, geleceğin kamu yöneticilerini demokratik değerlerle eğitmek ve onlara halka hizmet amaçlı bir ruh kazandırmaktır. Uygulamada farklı bakış açısına sahip gruplar oluşturmak da öğrencileri halk hizmeti için eğitmenin doğru bir yoludur (Bok, 1986). Stivers (2010, s.56), bu durumun altını çizerek, “sosyal bilimde kabul gören modellere nicel, tarihi, felsefi, ve eleştirel araştırma yaklaşımlarını ekleyerek bilgi edinme yollarımızı genişletmek (metindeki öz)”, ... bunların, halka hizmet sağduyusuna sahip kamu yöneticileri yetiştirmesi için atılması gereken adımlar olduğunu söyler.

Makalede sözü geçen uygulama gruplarının ortamı, eğitmenler tarafından sunulan ve uygulanan farklı araçlarla, halka hizmet değerlerini tartışmak ve içselleştirmek için bir fırsat sunmaktadır. Bu bağlamda eğitmenin rolü, katılımcılar, ileride karşılına çıkması beklenen toplumsal meselelerle ilgilenmek ve bunlar üzerine beyin fırtınası yapmak için harekete geçirmektir. Böyle bir yaklaşım, geri dönüş olarak, işbirlikçi ve katılımcı karar verme anlayışının doğmasını sağlayacaktır.

Grup içerisinde katılımcı karar verme, grubun tüm üyelerinin ve paydaşlarının görüş birliğine dayalı, düşünsel problem çözme yöntemi ile sürece dahil olmalarını gerektirir. Gruptaki herkes için söz hakkı ve üyeler arasında dengelenmiş karar verme sürecini etkileme hakkı, karar vermede gereken güvenilirliğin uygulanabilir bir parçasıdır (Johnston, Hicks, Nan & Auer, 2010; Polin, 2008). Hiyerarşik bir ortamda insanlara demokratik bir mantık kazandırılmaz, demokratik mantık ancak özünde demokratik ortamlarda öğrenilmelidir (Stivers, 2010). Bu konuyla ilgili olarak, sınıf ortamlarının deneyimlemeye, kavramaya, demokratik davranışları özümsemeye uygun tasarlanması gerektiğini söyleyebiliriz. Yükseköğretim kurumları bireyleri, demokratik prensipleri yalnızca kampüste değil aynı zamanda toplumda da uygulamaya hazırlamalıdır (Benson, Harkavy& Pucket, 2007; Brown& Witte, 2008). Kamu yönetimi öğrencileri ve devlet çalışanları, sadece bir kontratla nasıl ilgilenileceğini değil aynı zamanda insanlarla nasıl işbirliği yapılabileceğini de öğrenmelidirler. Uzmanlar, gruptaki sorunları çözerken de kritik rollere sahiptir. Uzmanlık, araştırma grubu üyelerinin konuyu daha açık anlamaları, analitik muhakeme ve deneyimin birleşimine dayalı çözümler geliştirmelerini sağlar (Cross, 1981; Shields, 2003). Uzmanların

ve devlet çalışanlarının, demokratik değer ve vatandaşın düşüncelerini ön planda tutmalarını sağlamak için, bu mantığı profesyonel olmadan önce öğrenip uygulamalarını sağlamak gerekmektedir.

Daha önce de belirtildiği gibi uygulama gruplarını teşkil eden temel unsurlar; etkinli liderlik, işbirliği ve öğrenmedir. Bunlar diğer öğelerle tamamlanabilir. Wenger (2000), uygulama grupları oluşturabilmek için birkaç öğe daha belirlemiştir: olaylar, öğrenme projeleri ve nesnelere. Olaylar, toplumsal ihtiyaçları karşılamak gibi ortak amaçlarla grup üyelerini bir araya getirme çabasıdır. Resmi ve gayri resmi toplantılar, problem çözme seansları ya da konuk konuşmacılar Wenger’in belirlediği olay örneklerinden birkaçıdır (2000, s. 231). Öğrenme projeleri uygulama gruplarının ilişkilerini güçlendirir ve güncel olarak öğrendikleri konulara bağlılıklarını artırır. Bu da onların daha gelişmiş öğrenme ortamlarında yer almalarını sağlar. Uygulama grupları, işbirlikçi öğrenme için ek becerilere gereksinim duyarlar; nesnelere, grup üyeleri açısından yaygın olarak rastlanan öğeler ya da ortam üyeleridir, evraklar, araçlar, web siteleri, semboller gibi (Krackhart, 1992; Wenger, 2000; Wenger& Snyder, 2000). Grup oluşturma işine herkes rıza göstermelidir, grubun tüm üyeleri öğrenmede gerekli kaynaklara ulaşabilmeli, bu çabanın aktif bir katılımcısı olmalıdır.

Özetleyecek olursak, özellikle eğitsel ortamlardaki öğrenme grupları, grup üyelerini toplumsal yaşamın gerçekliklerine hazırlamayı amaç edinmelidir. Bir anlamda, problem çözmeye yenilikçi ve dinamik araçlarla donatılmış, daha hazırlıklı ve sofistike vatandaşlar yetiştirmede, resmi eğitim ile gayri resmi uygulamalar arasında köprü görevi görmelidirler. Bu özelliklere sahip grup üyelerinin yapıtaş da pozitif değişim için bir arena görevi gören; çözüm odaklı, işbirlikçi, tam katılımcı ve hazırlayıcı ortamlardır.

Uygulama Grupları İçin Aktivite Ve Ödevler

Bu çalışma sınıf ortamını bir uygulama grubu olarak ele almaktadır. Bu çalışmada yüksek lisans derecesinde bir kriz ve acil durum yönetimi dersi geliştirilmiştir. Öğrencilerin bu konuları anlama seviyelerini, acil durum yönetimi ve bölge güvenliği ile ilgili görevleri yerine getirmek için gerekli olan analitik ve pratik becerilerini geliştirmek için tasarımlar yapılmıştır. Bu dersin ortaya çıkış noktası etkileşimli öğrenmedir. Eğitmenler, olay incelemeleri, konuşmacılar, grup tartışmaları ve öğrencilerin

aktif sunumları derse dahil edilmiştir. Uygulanabilir ve mümkün olduğunda, öğrenim süreci aktiviteleri, öğrenme çemberini tamamlamak üzere, sadece öğrenilen şeyler üzerinde değil aynı zamanda sonucu da sorgulayan anlamlı tartışmalara yer vermiştir. Kurs gereksinimleri Acil Durum Yönetim Enstitüsü Bağımsız Çalışma Kursları Sertifikası (FEMA EMI IS), topluma dayalı hizmet eğitimi araştırma projeleri (dönem ödevi), sunumlar, arkadaş kağıdı değerlendirme gibi ögeler içermektedir. İlgili aktivitelerin özeti makalenin devamında verilmiştir.

İlişki Ağları Yönetimi Makale Ödevi

Öğrenciler, genellikle ilk derse gelmeden önce, iletişim ağı oluşturma ve yönetme ile ilgili bir makale ile ödevlendirilirler. İlişkileri geliştirmenin önemi ve sosyal sermayeye yatırım yapma ilk derste ve dönem boyunca vurgulanır. Bu ödev için kullanılan makale Uzzi ve Dunlap (2005) tarafından, ilişkilerin nasıl idare edilebileceği üzerine yazılmıştır. Ödev, kişisel olarak faydalanabilecekleri tavsiye ve öneriler eşliğinde, öğrencilerde ilişki ortamları hakkında bir anlayış oluşturmayı amaçlamaktadır. Bu yöntem aynı zamanda, rastgele ve amaçsız ilişkilere devam etmek yerine, kişisel ilişkileri geliştirip bilinç ve amaç odaklı hareket oluşturmak için kullanılır. Uygulama grupları önceden belirlenmiş amaçların işbirlikçi ve bağlantılı ilişkiler yoluyla gerçekliğe kavuştuğu ortamlar olmalıdır.

Yakınlaştırıcı Aktiviteler

İşbirliğini artırmak için en önemli faktörlerden biri olan öğrenme grupları çalışmaları, daha yakın ve daha yoğun ilişkiler kurmayı amaçlayan, tam katılımcı ve yakınlaştırıcı özellikteki aktivitelerin tümünü kapsamaktadır. Grup üyelerinin uzak ilişkileri varsa ya da birbirlerini çok az tanıyorlar ise, işbirliği genellikle imkansızdır ya da hiç gerçekleşmez. Yakınlaştırıcı aktiviteler, özellikle daha iyi öğrenme, diğerlerinin amaçlarından daha fazla haberdar olma ve katılım için motivasyon ortamları yaratır. Buna örnek bir aktivite, bu derste kullanılan önünde oturan ve kendini tanıtan öğrencilerin adını hatırlamak ve tekrar etmeyi gerektiren, kendini tanıtmaya aktivitesidir. Böyle bir yaklaşım, öğrencileri, sınıf arkadaşlarının isimlerini hatırlamak için daha fazla çaba sarf etmeye ve gelecekte de daha fazla etkileşime teşvik eder. Ayrıca, web-tabanlı ders sistemlerinde, öğrencilerden kendileri ve dersten beklentileri hakkında bir paragraf sunmaları

istenir. Sınıftaki her öğrencinin kendisi hakkında ilginç ya da sıra dışı bir durumu web-ders sisteminde paylaşması gerekmektedir. Bu çalışma, öğrencilerin kişilikleri hakkında daha çarpıcı bir tablo sağlamaktadır ve geleneksel olmayan bir yolla birbirleri hakkında hafıza oluşturmalarını sağlar. Diğer öğrencilerden bu detayları analiz etmeleri, arkadaşları hakkında altyapı oluşturmaları ve sınıf projeleri için grup üyeleri belirlemeleri istenir. Proje gruplarının oluşumu, yakınlaştırıcı aktivitelerin sonraki aşamasıdır. Bu sayede öğrenciler, yakınlık geliştirir, dönem projesinin hedeflerini belirlemek amaçlı yapacakları tartışmalarda ortak nokta bulmaya çalışırlar. Sınıfça gidilen dönem ortası - sonu akşam yemekleri de, sosyalleşmenin ve dönem boyunca sınıf arkadaş ilişkilerini geliştirmenin etkili bir yoludur. Son olarak, profesör sınav yapma ve not vermenin aksine öğrenme unsuru- nu merkeze alır. Katılım ve dahil olma yolu ile öğrenmenin gelişmesi adına, öğrenciler bütün aktivitelerde yer almaları için teşvik edilir. Bu aktivitelerin uygulama grubu kavramına katkısı, katılımcıların birbirleri arasındaki bariyerleri kaldırmalarına ve önemli konuların istekli bir şekilde tartışılmasına imkan vermesidir. Bu anlamda, öğrencilerin birbirinden öğrenmesi sağlanmadan çok şey başarmak mümkün değildir, çok şey başarmanın yolu da şevkle yapılan fikir, araç-gereç ve iş gücü paylaşımıdır.

Dersin Seviyesine Uygun Aktiviteler

Seviyesi belirlenmiş birkaç aktivite ve ödev de sınıfta uygulanmaktadır. Öğrenmenin ana gereksinimi olarak sınıf katılımı önemle desteklenmektedir. Öğrencilerden ayrıca ortak olunan ya da birlikte çalışılan kuruluşun gerçek hayattaki problemlerine uygulanabilir çözümler sunmaya odaklı, 'dönemlik-çalışarak öğrenme projeleri' yürütmeleri istenir. İkinci hafta içerisinde üniversitenin merkezi kütüphanesindeki kaynakları sunmak üzere bir kütüphaneci dersi ziyaret eder. Uygulanabilir bir takip mekanizması geliştirmek ve projenin zamanında teslim edilmesini sağlamak için, ilk üç hafta içinde proje önerisi, onuncu haftada proje taslağı, dersin son günü de projenin son halinin teslim edilmesi gerekmektedir. Ayrıca öğrencilerden herhangi iki hafta içinde dersin veri tabanı olan sisteme iki makale yüklemeleri istenmektedir. Webcourses, Florida Merkez Üniversitesi (UCF) tarafından tasarlanmış, online eğitim- öğretimde kullanılan bir veri tabanıdır. Yüklenen bu makalelerin sınıftaki diğer tüm öğrencilerce okunup, değerlendirilmesi istenmektedir. Sınıf içi tartışmalara ortam sağlayan bu makaleler ayrıca

sınıfta da sunulmaktadır. Öğrenciler online olarak Acil Durum Yönetimi Enstitüsü Bireysel Çalışma Kurslarından üçünü online olarak tamamlamak durumundadırlar. Öğrenciler bu kursların bitiminde sertifika alırlar. Dönem sonunda öğrencilerden çalışmalarının sonuçlarını sınıfta sunmaları istenmektedir. Son olarak grup üyelerinden, arkadaşlarının dönem boyunca çalışmalarını değerlendirmeleri istenir, bu durum tüm grup üyelerine karşı adil ve eşitlikçi bir uygulamayı garantilemektedir. Sonuç olarak; sınıfla ilgili netleştirilmesi gereken konular ve diğer destekleyici amaçlar söz konusu olduğunda, öğrenciler profesör ile iletişime geçmeye teşvik edilmektedir. Bu tarz aktiviteler, eğitsel ortamlarda, uygulama grupları arasındaki işbirliğini hızlandırıcı ve harekete geçirici ana unsurlardır. Belirli bir amaca sahip olmak, katılımcıların ortak konulara yoğunlaşmış, ortak karar vermesini ve ortak çaba sarf ederek ortak çözüm geliştirmelerini sağlar.

Konuk Konuşmacılar

Ders aynı zamanda gerçek dünyadan örneklerle de yoğunlaşmaktadır. Acil durum ve Kriz Yönetimi alanında çalışanlar, birinci elden yaşadıkları tecrübeleri ve bakış açılarını paylaşmaları için sınıfa davet edilir. Bunun yaygın bir uygulaması da profesörün öğrencilere tercihleri ve ilgi alanları ile ilgili geri dönüt alabilmek amacıyla bir akademisyen ve çalışan listesi vermesidir (bazıları gıyabında katılım gösterebilir). Öğrencilerin de önerileri alınır. Çalışanlar öğrencilere ilişkin güncel konuları yine öğrencilerle tartışmaları için (soru cevap bölümünü takiben, nispeten gayri resmi ve esnek sınıf ortamlarında) davet edilir. Konuk konuşmacıları sürece dahil etmek sınıfta gerçek dünyadan örneklerle desteklenmiş geleneksel olmayan sınıf tartışmalarını yaratmanın etkili bir yoldur. Özellikle uygulama gruplarında bu yaklaşım sınıf içi aktivitelerini ve uzman yardımı ile yapılan ödevleri sağlama ve zenginleştirme fırsatı sunmaktadır. Bu da eğitimin resmi ortamı ile çalışanların gayri resmi ortamını ilişkilendirmekte, dönem projelerine bulunan çözümlerdeki eksiklikleri gidermektedir.

Acil Durum Operasyon Merkezi Ziyaretleri

Toplumla yakın ilişkiler içinde olmak acil durum ve kriz yönetimi ile ilgili ortamların ziyareti için de fırsat sunar. Orlando Şehri gibi, Orange County Acil Durum Operasyon Merkezi de öğrencilere böyle bir fırsat sunmaktadır. Felaket anlarında yönetimdekilerin nasıl tepki verdikleri

konusunda daha doğru bir anlayış geliştirmek amacıyla, öğrenciler bu merkezleri ziyaret edebilmektedir. Bir sınıf süresi sadece bu aktiviteye ayrılar ve bu süre boyunca acil durum yönetimi yetkilisi yapıyı, mekanizmaları, Acil Durum Operasyon Merkezi'nin işleyişini anlatır ve tesiste gezme olanağı sağlar. Bu geziler, sınıf içinde gerçekleştirilen teorik tartışmaları gerçek dünyadaki uygulamalarla desteklemek için atılan ekstra adımlardan biridir. Konuk konuşmacı örneğinde olduğu gibi, geziler öğrencilere teorik beklentiler ile uygulamaların sınırlılıkları arasındaki ilişkileri algulamakta yardımcı olur. Dolayısıyla, bu durumun büyük katkısı dönem ödevlerine de yansıtılacak olan gerçek dünya algısının güçlenmiş olmasıdır.

Online Aktiviteler ve Web Kaynakları

Daha önce de belirtildiği gibi, bu sınıfta karışık öğrenme stilleri kullanılmaktadır, yani yüz yüze ve web tabanlı aktiviteler. Web tabanlı ders sistemleri, ders içeriği, materyaller ve ödevlerle ilgili konularda, öğrencilerin eğitmenle olduğu kadar, arkadaşları ile de etkileşime girmesine imkan verir. Bu ara yüz anlık chat (ileti) tartışmalarına, öğrenciler arası online tartışmalara, duyuru ve hatırlatmalara bireysel gelişim ve grup gelişimine olanak sağlar. Üniter ve koordine öğretim sağlamak, öğrenmeyi izlemek amacıyla öğrencilerin bu sistemi kullanılması teşvik edilmektedir böylece; öğrencide oluşabilecek karmaşa, yanlış anlamalar, belirsizlikler önlenmiş olacaktır. Uygulama gruplarının bakış açısından, bu kişiler arası iletişim ve işbirliğine dahil olma fırsatı, uygulama gruplarının farklılaşabilme ve öğrenme alanlarını genişletebilme oranını göstermektedir. Bir anlamda bu tarz uygulama grupları mevcut durumlarla başa çıkmanın alternatif yollarını gerektiren problem çözme araçları için bir model ve standart oluşturmaktadır.

Ders Sonu Tekrar Soruları

Eğitmen öğrencileri ders veri tabanının her modülde sunulan tekrar sorularına dayalı konu bitimi tartışmalarında yer almaya yönlendirmelidir. Eğitmen tarafından sağlanan her PowerPoint sunusu, önemli konularda eleştirel düşüncüyü geliştiren sorularla bitmektedir. Aktivite ayrıca sınıfta öğrenilen ve tartışılan konuların da bir özeti şeklindedir. Bir önceki dersle bağlantı ve belli günlerde anlatılan konu başlıkları sağlanmaktadır ve bir sonraki dersin önemli noktaları sunulur. Bu aktivitenin temel amacı sınıf materyalleri ve gerçek dünya uygulamaları ışığında daha genel bir bakış açısı oluşturmaktır.

Ortak kararlar ve sınıf dışında da ortak hareket etmeyi sağlayan beyin fırtınası ve yaratıcı düşünce için bir fırsattır. Bu bağlamda uygulama grupları nihai anlamda, fikir üretimi ve tam katılımcı çözümlere ulaşmayı hedefleyen ortamlardır.

Uygulama grupları ve bu grupların önemli yapıtaşlarından bahseden literatür şundan bahsetmektedir ki; uygun aktiviteler ve ödevler liderlik görevini üstlenen bir profesör tarafından tasarlanıp uygulandığında, sınıf ortamı uygulama grubunun bir örneğidir. Profesör ders için tasarlanan ve kullanılan tüm aktivite ve ödevlerin işbirliği ve bireysel öğrenmeye imkan sağladığından emin olmakla yükümlüdür. Bazı aktivite ve ödevler, sınırlı işbirliği ile öğrenmeye olanak tanırken, bazıları uygulama grupları yaklaşımına daha uygun olabilir.

Yöntem

Bu çalışmada kullanılan bilgi, University of Central Florida (UCF) 'ndeki bir sınıftan elde edilmiştir. 56.000'den fazla öğrenciyle, UCF tüm ülkedeki en yüksek öğrenci nüfusuna sahip üniversitedir. UCF Kamu Yönetimi Anabilim Dalı ise Florida Eyaleti'ndeki en geniş Kamu Yönetimi yüksek lisans programına sahiptir. Araştırmaların yapıldığı derslik ve ders, 2010 güz döneminde birkaç programın ortak dersidir. Acil Durum Yönetimi Sertifika Programı'nda alınması gereken, Kamu Yönetimi ve Kar Amacı Gütmeyen Yönetim Yüksek Lisans ve doktora Programlarının seçmeli dersidir.

29 Kişilik Sınıfta iki ölçek uygulanmıştır. İlk ölçek arkadaşlar arası ilişkilerin yapısını, iletişim ağını, sınıf içinde çalışma ilişkilerini ve bunların zamanla değişimi tespit etmeyi amaçlamaktadır (İçerik A). Öğrencilerden arkadaşları olarak gördükleri (arkadaşlık ağı) ve birlikte çalışıp,

danıştıkları kişileri (danışma ağı) belirlemeleri istenmiştir. İki ilişki ölçeğinden biri dönem başı diğeri ise dönem sonu uygulanmıştır. Dönem başındaki ölçeğe sadece bir öğrenci katılmamış, dönem sonundaki ölçek tüm öğrencilerce tamamlanmıştır. Elde edilen verileri analiz etmek için, UCINET sosyal ilişkiler ağı analizi yazılımı kullanılmıştır (Borgatti, Everett& Freedman, 2002).

İkinci anket dönem sonunda uygulanmıştır. Teorik ve uygulamalı öğrenme materyalleri, araçları ve gerçek öğrenme ortamındaki aktivitelerin etkinliğinin nasıl algılandığını ortaya koymayı amaçlamaktadır (İçerik B). Anket hem açık hem de kapalı uçlu sorular içermektedir ve cevaplar Likert Ölçeği'ne göre 1 (kesinlikle katılmıyorum) ile 5 (kesinlikle katılıyorum) arasındadır. 29 Öğrencinin tamamı ankete katılmıştır. Kapalı uçlu sorular SPSS yazılı ile analiz edilmiştir. Her iki anket de sınıfta uygulanmıştır. Sınıfta ankete katılmayan öğrencilerden anketi Microsoft Word belgesi olarak elektronik posta aracılığı ile göndermeleri istenmiştir.

Sınıftaki öğrenciler farklı seviyedeki eğitim programlarından (Kamu Yönetimi Yüksek Lisans Programı-KYYL, Acil Durum Yönetimi Sertifika Programı- ADYSP ve Kar Amacı Gütmeyen Yönetim yüksek lisans ve doktora programları- KAGY). Tablo 1 en çok öğrencinin Kamu Yönetimi yüksek lisans programından olduğunu göstermektedir (19 öğrenci). Acil Durum Yönetimi Sertifika Programından yalnızca 7 öğrenci, Acil Durum Yönetimi Sertifika Programı ve Kamu Yönetimi yüksek lisans programlarının her ikisini çift dal olarak okuyan 2 öğrenci, Biyolojik Koruma Programından da 1 adet doktora öğrencisi vardır.

Tablo 1: Öğrencilerin Eğitim Altyapısı Dağılım Frekansı

		Frekans	Yüzde	GeçerliOran	Yığılmalı Oran
Geçerli	KYYL	19	65.5	65.5	65.5
	ADYSP	7	24.1	24.1	89.7
	Doktora	1	3.4	3.4	93.1
	Çift Alan	2	6.9	6.9	100.0
	TOTAL	29	100.0	100.0	

Bulgular Ve Tartışma

Bu bölüm dönem içinde sınıfta uygulanan iki anketin sonuçlarını tartışmaktadır. Bölüm ayrıca, dönemin başındaki ve sonundaki anketleri cevaplandıran öğrenciler arasındaki ilişki yapısı ve işbirlikçi ilişkiler seviyesini belirlemek için uygulanan ilişki ağı analizini ve öğrenciler tarafından ikinci ankete verilen cevapların nitel analizini içermektedir.

İlişki Ağı Analizi

Analiz iki boyuta odaklı olarak gerçekleştirilmiştir- arkadaşlık ve danışma ilişkileri. İlki temel olarak öğrencilerin sınıf içinde birbirlerini ne kadar tanıdıkları ve ne derece arkadaş oldukları ile ilgili iken, ikincisi öğrencilerin dahil olduğu dayanışma derecesini içerir. Bu çalışmada iki merkezi ölçü diğer bir ifade ile; merkezi derece ve merkezi yakınlık analiz edilmiştir. Merkezi derece ölçüsü bir ağdaki düğümün sahip olduğu bağlantı noktalarına işaret ederken; merkezi yakınlık ölçüsü bir düğümün ağdaki diğer düğümlere olan uzaklığını işaret etmektedir. Daha basit şekilde ifade etmek gerekirse; bağlantı sayısı arttıkça, düğümlerin alternatifi de artacaktır ve iletişim ağındaki herhangi başka bir düğüme ulaşmak için daha kısa yollara sahip olunacaktır. Analizin sonuçları devamda daha detaylı anlatılmaktadır.

Arkadaşlık Ağı

2 No'lu tablo, dönem boyunca öğrenci ilişkilerindeki değişime işaret etmektedir, sadece olumlu gelişen ilişkiler dikkate alınmıştır. Öğrencinin ortalama olarak arkadaşları ile kurduğu iletişim sayısı dönem başında 3586 iken dönem sonunda 6069'dur. Arkadaşlık ilişkileri ağındaki bu değişim, sınıf içi bağlantının arttığını göstermektedir. Tablo sınıfta bazı öğrencilerin kimseyi arkadaşı olarak belirlemediğini göstermektedir (Fakat bu öğrenciler ikinci şekilde artan bağlantılarından dolayı sınıftaki diğer öğrencilerle ilişki içinde görünmektedirler). Bağlantı sayısı en çok olan öğrenci dokuz kişiyi arkadaşı olarak belirlemiştir. Dönem sonunu gösteren şekiller en az ve en fazla bağlantıya sahip öğrenci sayılarında dönem sonunda bir artma olduğunu göstermektedir. Yine dönem sonunda, en az sayıdaki bağlantı sahibi öğrenci dönem başındaki hiç bağlantı kurmamış olma durumunun aksine üç arkadaşlık ilişkisi kurmuş görünmektedir. 11 ile, en yüksek sayıda arkadaş bağlantısının sahibi öğrencilerin sene başındaki bağlantı sayısı ise dokuz görünmektedir. Sınıfın sene başındaki yakınlık medyanı 9.865, dönem biterkenki yakınlık medyanı ise 44.212 dir. Bu sonuç öğrencilerin arkadaşlık bağlantılarında ve diğerlerine daha yakın mesafeden ulaşma becerilerinde kayda değer bir artış olduğunu göstermektedir.

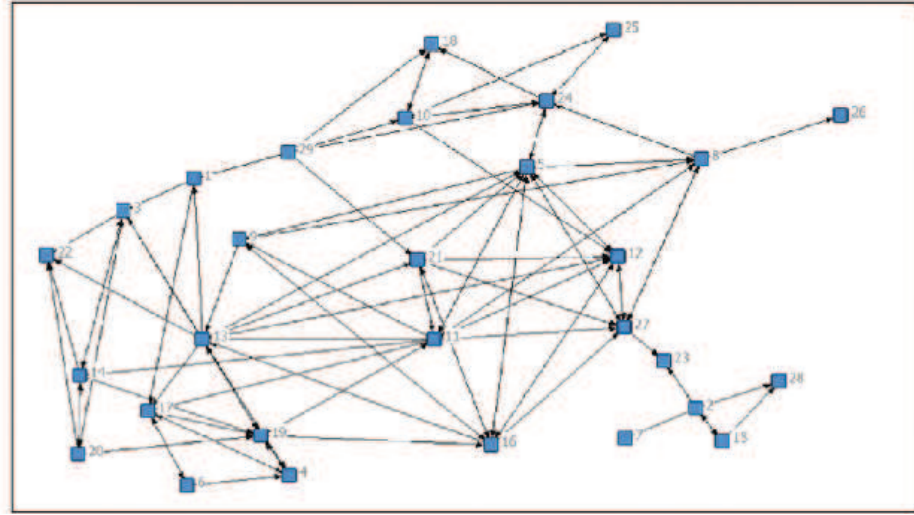
Tablo 2: Sınıf Arkadaşlık Ağını Betimleyici İstatistik

	Dönem Başı		Dönem Sonu		
	Derece	Yakınlık	Derece	Yakınlık	
	3.586	9.865	6.069	44.212	
Öğr. Gelişimi	2.443	2.973	Öğr. Gelişimi	2.067	9.743
Toplam	104.000	286.071	Toplam	176.000	1282.139
Varyans	5.967	8.839	Varyans	4.271	94.918
Minimum	0.000	3.348	Minimum	3.000	27.723
Maksimum	9.000	14.894	Maksimum	11.000	66.667

Şekil 2 ve 3 sınıftaki arkadaşlık ilişkileri ağını göstermektedir. Şekil 2 zayıf bağlantılı düğümleri göstermektedir. Şekilden öğrenciler arasında belli gruplaşmaların

olduğu çıkarılabilir. Bu birey öbekleri sınıf içinde homojen ilişkiler olmadığını göstermektedir.

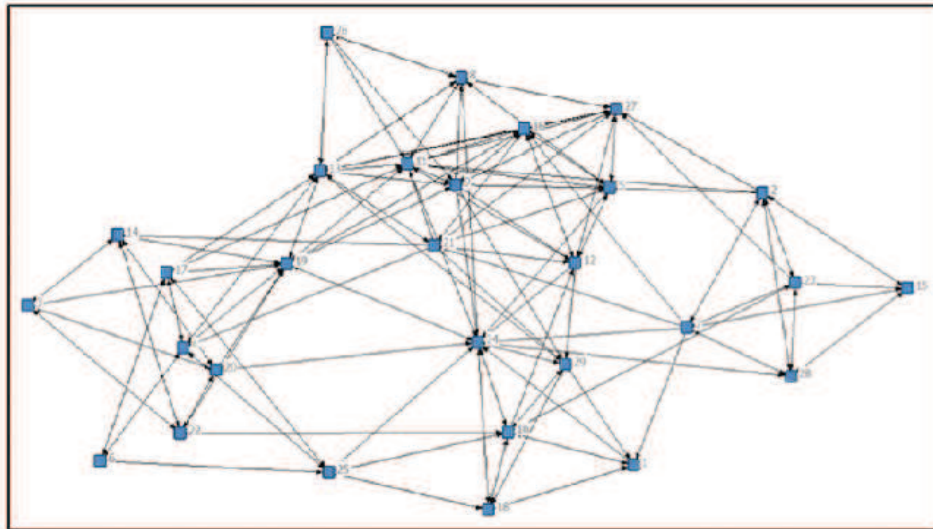
Şekil 2: Dönem Başındaki Arkadaşlık İlişkileri Ağı

Şekil 3 sınıfta zayıf bağlantılı bireyler olmadığını, daha homojen şekilde oluşturulmuş ilişkileri gösterir. Dönem sonu ilişkilerde de gruplaşmalar görülmektedir fakat bağlantı kurma

seviyesi artmıştır, öğrenciler diğerlerine ilişkilerin homojen olması nedeniyle daha kısa yoldan ulaşabilmektedir.

Şekil 3: Dönem Sonundaki Arkadaşlık İlişkileri Ağı

Danışma İlişkileri

Sınıf içi danışma ilişkileri, arkadaşlık açısından daha farklı bir yapı göstermektedir. Tablo 3,

işbirliğine oranla öğrencilerin bağlantı durumlarında düşük oranda bir artış olduğunu göstermektedir. Bu ayrıca genel ilişkiler bazında merkezi yakınlık ölçüsünde de görülmektedir.

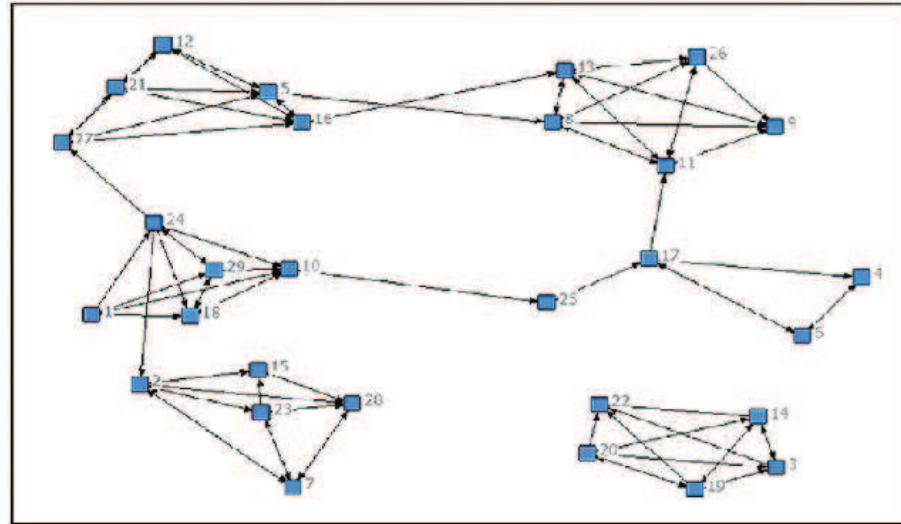
Tablo 3: Sınıf Danışma Ağı Betimleyici İstatistiği

Dönem Başı			Dönem Sonu		
	Derece	Yakınlık		Derece	Yakınlık
	3.552	6.001		4.138	6.140
Öğr. Gelişimi	1.192	1.772	Öğr. Gelişimi	0.681	1.736
Toplam	103.000	174.033	Toplam	120.000	178.066
Varyans	1.420	3.141	Varyans	0.464	3.015
Minimum	0.000	3.846	Minimum	3.000	3.994
Maksimum	5.000	8.408	Maksimum	6.000	8.537

Resim 4 ve 5 sınıf içi ilişkilerdeki değişimi göstermektedir. İlişki ağı diğerlerine bağlı olmayan ya da çok zayıf bir şekilde bağlı olan

gruplaşmaları göstermektedir. Önceden kurulan iş ilişkileri ve çalışma gruplarındaki silo etkisi, ortaya çıkan bu yapının ana nedeni olabilir.

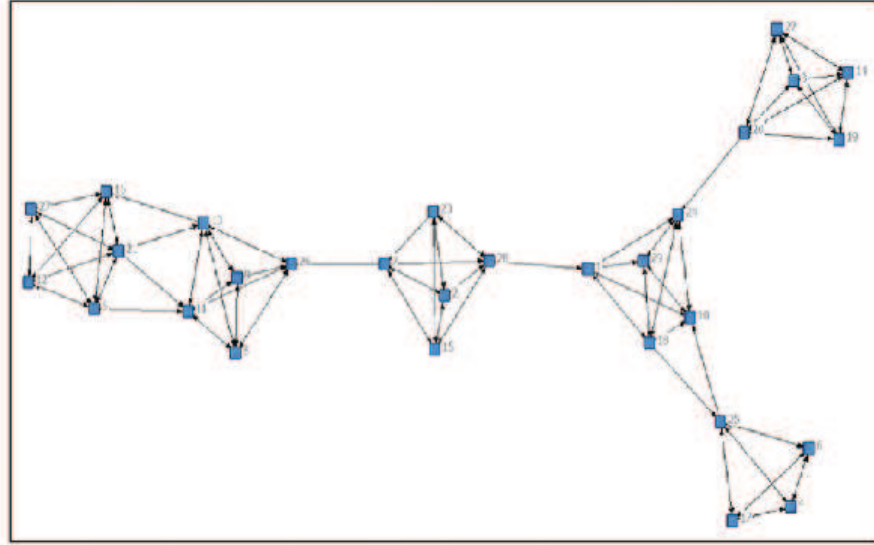
Şekil 4: Dönem Başındaki Danışma Ağı

Diğer taraftan Şekil 5 dönem sonunda ilişkilerdeki küçük değişikliği resmetmektedir. Bütün öbekleşmeler diğerlerine bir ya da iki bağla bağlıdır. Önceden oluşturulmuş iş

ilişkileri ağı bozulmamış ya da yeniden oluşturulmamıştır fakat dönem başındaki halinden daha fazla sayıda bağlantıya sahiptir.

Şekil 5: Dönem Başındaki Danışma Ağı

Tablo 4, ikinci anket için betimleyici istatistikleri göstermektedir. Öğrencilerden, sınıftaki öğrenme deneyimleri ile ilgili fikirlerini belirtmeleri istenmiştir. Sonuçlar, çoğu öğrencinin sınıfta Acil Servis ve Kriz Yönetimi ile ilgili önemli konu ve kavramları öğrendikleri konusunda hem fikir olduklarını

göstermektedir. Ayrıca sınıf içinde de vurgulanan kişiler arası ilişkinin ve ilişki kurmanın da çalışma hayatındaki önemi hakkında aynı fikirdedirler. İlişki kurma ve iletişime geçme adına sınıfta yapılan aktivitelerin etkililiği de çoğunlukla olumlu algılanmaktadır.

Tablo 4: Betimleyici Sonuçlar

	N	Min.	Maks.	Medyan	SS
Bu derste acil durum ve kriz yönetimi ile ilgili önemli konular öğrendim.	29	3.00	5.00	4.58	0.56
Derste vurgulanan bağlantı/ilişki kurma gerçek hayatta da çok önemli.	29	4.00	5.00	4.75	0.43
Dersteki aktivitelerin bağlantı/ilişki kurmada faydası oldu.	29	2.00	5.00	4.03	0.82
Grup aktiviteleri ders süresince öğrenmemde faydalı oldu.	29	1.00	5.00	3.65	1.11
Alan ziyaretleri öğrenmemde faydalı oldu.	29	1.00	5.00	4.55	0.94
Çalışanlar sınıfından konuk konuşmacılar öğrenmemde faydalı oldu.	29	3.00	5.00	4.76	0.51
FEMA IS Dersleri, ders materyallerinin anlaşılmasında yardımcı oldu.	29	3.00	5.00	4.41	0.73
Makaleler, ders materyallerinin anlaşılmasında yardımcı oldu.	29	3.00	5.00	4.10	0.67
Sınıf arkadaşlarımdan çeşitli konulardaki deneyimleri öğrenmemde yardımcı oldu.	29	3.00	5.00	4.10	0.81
Kursun farklı modlarda tasarlanmış olmasını (yüzyüze / online) faydalı buldum.	29	1.00	5.00	4.03	1.23
Geçerli N (listelenmiş olarak)	29				

Sınıf aktivitelerinin etkililiği hakkında verilen genel cevap bu aktivitelerin olumlu etkileri konusunda fikir birliği olduğunu göstermektedir. Grup aktiviteleri ve çalışarak öğrenme projeleri diğer öğrenme araçlarından daha az etkili algılanmaktadır. Bu iki araç için genel karar “ne aynı fikirde / ne de karşıyım” ifadeleri ile “aynı fikirdeyim” ifadesi arasındadır. Alan ziyaretleri ve konuk konuşmacılar, 4.55 ve 4.76 medyan değerleri ile derste öğrenmenin en etkili öğeleri seçilmiştir. Öğrenciler genellikle FEMA IS derslerinin, makalelerin, akran deneyimlerinin öğrenmeleri için faydalı olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca nispeten yüksek orandaki standart sapma bazı öğrencilerin bundan memnun olmadığını gösterse de, farklı modda sınıf ortamları da faydalı bulunmuştur.

Anketteki açık uçlu sorulara verilen cevaplar da Tablo 4’te verilen betimleyici istatistik sonuçlarını desteklemektedir. Sınıfta uygulanan en etkili araç sorusunun cevabına, öğrenciler genellikle makaleler, alan ziyaretleri ve konuk konuşmacı yanıtını vermişlerdir. Takip eden iki cevap genel cevapların bir özeti olarak algılanabilir:

a) En yararlı olanlar makalelerdi. Çünkü sınıf içinde konuları anlamamı sağlayan tartışma ve açıklamalara neden oluyorlardır.

b) Sanırım öğrenmeye en çok faydalı olan konuk konuşmacıları çünkü acil durum yönetiminin akademik içeriğinin, mesleki uygulamalarla nasıl bağlantılı olduğunu görmemi sağladı. Konuk konuşmacılar ayrıca acil durum yönetim alanı da dahil olmak üzere, her alanda sağlam yönetim becerilerinin önemini vurguladı.

Öğrenciler, makalelerin dönem boyunca grupları içinde ilişkiler kurabilmek adına önemli araçlar olduğunu düşünmektedirler. Öğrencilerin çoğu makaleler ile çalışmaktan zevk alırken, dönem projeleri ile ilgili olumlu düşünenlerin sayısı fazla değildir. Bazıları gerçek kuruluşlarla çalışma ve meseleleri çözmenin, bağlantı kurma ve uygulamada fikir sahibi olmanın etkili yolları olduğunu düşünürken, bazı öğrenciler dönem ödevlerinin gruptan ziyade bireysel ödev

şeklinde gerçekleştirilmesi gerektiği fikrindeydi. Ayrıca FEMA SI derslerinin faydalı olduğunu düşünenler de vardı.

Dersin daha etkili hale nasıl getirilebileceği hakkındaki tavsiyeleri için sorulan sorulara öğrenciler, daha fazla sayıda konuk konuşmacı, karışık mod yerine yüz yüze mod, grup projeleri yerine bireysel projeler, dönem projelerini daha kısa süreli projeler ile değiştirme (bir sayfalık yansıma ya da yansıma kağıdı gibi) gibi fikirler önerdiler. Daha önce de belirtildiği gibi; içlerinden bazılarının, grup projelerinin takımla çalışma becerileni geliştirdiğini söylemesine rağmen, bazı öğrenciler dönem ödevleri için grup ile çalışmaktan memnun olmamışlardır. Bu durum da zamana ve takım çalışmasında karar verme güçlükleri açısından zorlayıcı bir durumdur. Hatta öğrencilerden biri hep aynı grupta makale ve dönem ödevi yazmak yerine farklı gruplarla da makale ve dönem ödevi yazmak gibi, öğrencileri iletişime iten ve bir araya getiren daha fazla sayıda aktivite geliştirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Grup ödevlerini ve projelerini ilgilendiren düşünceler farklılık göstermektedir ve daha fazla analiz gerektirmektedir.

Yüz yüze tasarımın tercih edilişi, online aktiviteler kullanan karışık moda kıyasla, sınıf ortamında kaliteli ve gelişmiş tartışmalara olanak vermesiyle açıklanmaktadır. Birkaç öğrenci FEMA IS derslerine ek olarak, olağan üstü hal ve felaket eğitiminin de masa başı çalışması olarak derse dahil edilmesini önermiştir. Bir diğer öğrenci dönem projesi yerine grup projesinin acil durum operasyon planı hazırlamak üzerine yoğunlaşması gerektiğini belirtmiştir. Tüm bu öneriler, bilgi ile uygulama eğitimi/uygulama arasındaki boşluğu kapatmak ve daha iyi uygulama grupları geliştirmek içindir.

Sonuç

Bu çalışma bir uygulama çevresi olarak üniversitedeki sınıf ortamına odaklanmıştır ve ders planlamasının, aktivitelerin öğrenmeyi nasıl geliştirdiği konusunda bir anlayış sergilemektedir. Literatür, toplumsal işbirliğini arttırmak için liderlik ve olanakların önemini vurgulamaktadır;

buna bir örnek olarak sosyal ortamda öğrenme, akademik yıl içerisinde öğrencilere iki adet anketin uygulandığı bu çalışmanın bulgularıyla desteklenmiştir.

Anketin sonuçları öğrencinin dikkat çekici ve yansıtıcı sınıf aktivitelerine ve ödevlere katılımıyla öğrenmenin gerçekleştiğini göstermektedir. Arkadaş ağı dönem süresince çok güçlendirilmiştir, çünkü araştırmanın sonuçlarına göre dönem sonunda birbiriyle zayıf ilişki içinde olan bireylere rastlanılmamıştır. Buna karşılık tavsiye ağı birbirlerine tek veya iki çizgili olmak üzere zayıf bağlı gruplaşmalarla, noktalı bir görünüm sergilemektedir. Bunun ana nedeni ise sınıf seviyesinin önemli bir kısmını teşkil eden çalışarak öğrenme takım projeleri ve birbirleriyle yakın çalışması gereken gruplardır olarak görülmektedir. Aynı zamanda durum kâğıtları bir-iki hafta gibi daha kısa bir sürede, aynı takımların birlikte çalışmalarını öngörmüştür. Bu nedenle daha önceden kurulmuş olan takım ve iş ilişkileri ve takım çalışmasının yarattığı silo etkisi, danışma ağı içerisindeki kopukluk ile ortaya koyulmuştur. Sınıf içi eğitsel ve ölçme araçların etkililiği hakkındaki diğer anket sonuçları; durum kâğıtları, misafir konuşmacılar ve alan gezisinin öğrenciler için dersin en zevkli bölümleri oldukları ve öğrenme konusunda ise en yararlı bölümler olduklarını göstermektedir. Dönem projelerine gelince, öğrenciler bu aktivitelerde, grup dinamikleri ve yönetsel görevlere ilişkin pek çok zorlu görevle yüz yüze kaldıklarından en az eğlenceli aktivite olarak görülmektedir.

Sonuçlar sınıf ortamının sosyal etkileşimle, öğrenimi teşvik edecek bir şekilde düzenlenebileceğini ve düzenlenmesi gerektiği yansıtmaktadır. Yani sınıf içindeki sosyal etkileşime olanak sağlanmalı ve bu etkileşim istemli bir şekilde işbirliği çalışmalarına yönlendirilmelidir. Aynı zamanda öğretilen alanın hem teorik hem de pratik anlayışını yansıtan bir ders planlamasına sahip olmak önemlidir. Teori-pratik, konu anlatımı-tartışma alanında dengeli bir plana sahip olmak, sınıf ortamını bir uygulama alanı olarak sunmanın önemli bir parçasıdır.

Bu bildiri için yürütülen araştırma ve uygulanan strateji kamu işleri, idari programlarda veya derslerde çoğaltılarak kullanılabilir. Kamu işleri ve yönetim alanındaki çoğu program uygulama merkezli, problem çözme aktivitelerine ve çalışarak öğrenmeye odaklanmıştır. Uygulanacak ortamlar açısından sınıf ortamında bazı konuların altı çizilmelidir. İlk olarak etkili liderlik katılımcıların hareketlerinin yönünü belirlemek açısından önemli bir role sahiptir. Bu durum özellikle önem arz eder; çünkü toplumdaki kişiler gruplaşmalar şeklinde ya da alt grup halinde genel toplum stratejisine dönüştürülmesi gereken bir oluşum gösterebilir. Ortak bir hedef için yeni eylemler üretmek yalnız alt fikirlere, düşüncelere ve eylemlere olanak tanıyan ve denetleyen kapsayıcı bir otoriteyle mümkündür.

İkinci olarak, daha sonra farklı zihniyetlerle birleşecek işbirliği düşüncesini kavramak ve ortak hedefe doğru öncülük etmek gereklidir. İşbirliği özellikle uygulama grubunun genellikle karşılaştığı konuların disiplinler arası doğası açısından önemlidir. Bu nedenle işbirliği içinde çalışmak, disiplinlerin, konu alanlarının, grupların ve zihniyetlerin sınırlarını aşan bir şekilde çalışma anlamına gelmektedir. İşbirliği aynı zamanda ortak bir hedefe ulaşmak için çaba sarf ederken farklı yöntem ve araçlardan yararlanmayı da ortaya koymaktadır. Bakış açılarının, fikirlerin, araçların ve çözümlerin çeşitliliği, uygulama grubunun doğası gereği ortaya çıkardığı birer zenginliktir.

Üçüncü olarak, uygulama grubu dinamik öğrenmenin ortamıdır. Bu ortamlarda öğrenme daha yüksek bir otorite tarafından etkinleştirilen işbirliği hareketinin sonucu olarak ortaya çıkar. Dolayısıyla biriken tecrübe ve bilgi temelinde öğrenme, daha ileri bir işbirliğine öncülük eder. Bu nedenle işbirliği ve öğrenme, liderlikle dengelenip değişen, karşılıklı olarak birbirlerini besleyen sosyal olgulardır. Bu doğrultuda öğrenmeyi öğretecek veya destekleyecek yöntem ve araçlar, işbirliğini geliştirecek bir şekilde yapılandırılmalıdır.

Dördüncü olarak uygulama toplumlari gerçek dünyanın yansimalari üzerine inşa edilmelidir. Gerçek hayattan meslek çalışanlari ile birinci elden etkileşim, sınıf içi aktiviteleri güçlendiren ve doğrulayan bir tecrübedir. İlgi ve farkındalık yaratma, dışarıya nazaran sınıfın küçük ortamında gerçeğe dayanan muhakemeyi geliştirmek açısından çok önemlilerdir. Aynı zamanda sınıf içi gerçekleştirilen projeler ve aktiviteler için fazlasıyla önemli olan bilgi ve birikimin direkt kaynağıdır.

Son olarak çalışma ağı ciddi oranda değişiklik göstermese de ađ anketi sonuçları, sınıflarda kullanılan öğretim araçlarının öğrenci etkileşimine katkıda bulunduğunu göstermektedir. Öğrencilerin sınıf içi aktivitelerinin kullanılışlığı hakkında yorum yaptığı ikinci anket, akranlar ile gerçek hayat etkileşimlerinin (Acil Durum ve Kriz Yönetim Merkezi ziyaretleri, misafir konuşmacılar gibi) öğrenmeye hayli katkısı olduğunu göstermektedir. Sınıfın kendi içerisinde bir uygulama grubu ve öğrencilerin profesyonel kariyerlerinin temellerini attığı bir sahne olmasından ötürü bu durum literatürle örtüşmektedir. Sınıf aktiviteleri öğrencilere, profesyonellerin ve akranlarının olduğu bir öğrenme ortamında yer alma fırsatını vermektedir. Benzer alışmalar farklı sınıf ortamlarına uygun hale getirilerek farklı ders ve disiplindeki öğrencilere akranlarından öğrenme olanağı sunu-

labilir ve sınıf bilgilerinin gerçek hayattaki örneklerle bir araya getirilmesine olanak sağlanabilir.

Bunlari sınıf ortamında uygulamak isteyen öğretim görevlileri için dikkat edilmesi gereken birak nokta daha vardır. İlk olarak her disiplin farklı özelliklere sahiptir ve uygulama grubu oluştururken 'herkese tek beden elbise yaklaşımı' nı kullanmak olmaz. Öğrenci beklentileri sınıftan sınıfa değişir. Bu nedenle aktiviteleri uygulama gruplarına göre düzenleme yöntemi son derece önemlidir. İkinci olarak, profesörler sınıf topluluğunu harekete geçiren kişilerdir ve öğrenme gruplari oluşturmak da onların elindedir. Bu anlamda öğrenme gruplari harekete geçirenler, öğrencilerin eğilimlerini sezinleyebilmeli, sınıf içindeki işbirlikçi aktiviteleri artırmak için uygun stratejileri profesyonel bir ortamda kullanmalıdır. Örneğin; grup üyeleri arasındaki iletişimi artıran stratejiler olmadan (örn: sınıf tartışmaları, makaleler, online öğretim araçları) öğrencileri sadece gruplandırmak, sınıf içinde ayrı gruplar yaratabilir. Öğrenciler küçük gruplar iine sıkışır kalır, sınıf ortamında ve arkadaşlarının tecrübelerinden faydalanarak öğrenme şansını kaybeder. Son olarak, sınıf ortamını iş ortamı ile bağdaştırmak, sınıfta üretilen teorik bilgi ile gerçek yaşam deneyimlerini bir araya getirmek açısından büyük önem arz etmektedir.

Kaynakça

- Arum, R., & Roksa, J. (2011). *Academically adrift: Limited learning on college campuses*. Chicago: University of Chicago Press.
- Barab, S. A., Kling, R., & Gray, J. H. (2004). *Designing virtual communities in the service of learning*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Barabaalsi, A. L. (2002) *Linked: The new science of networks*. Cambridge, MA: Perseus Publishing.
- Benson, L., Harkavy, I., & J. Puckett. (2007). *Dewey's Dream: Universities and democracies in an age of education reform*. Philadelphia: Temple University Press.
- Berardo, R. (2011). Networking networkers: An initial exploration of patterns of collaboration among members of a new community in political science. *PS: Political Science and Politics*, 44(1), 69–75.
- Bok, D. (1986). *Higher learning*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

- Borgatti, S. P., Everett, M. C., & Freeman, L. C. (2002). *UCINET for Windows: Software for social network analysis*. Harvard, MA: Analytic Technologies.
- Brown, D. W., & Witte, D. (2008). *Agents of Democracy*. Dayton, OH: Kettering Foundation.
- Bushouse, B., & Morrison, S. (2001). Reflective Practicum: Applying the service learning pedagogical approach to Masters in Public Affairs programs. *Journal of Public Affairs Education*, 7(1): 9–17.
- Crosby, B., & Bryson, J. (2005). *Leadership for the common good*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Cross, P. K. (1981). *Adults as learners: Increasing participation and facilitating learning*. San Francisco: Jossey-Bass.
- N. Kapucu *Journal of Public Affairs Education* 607
- Dewey, J. (1963). *Experience and education*. New York: Free Press.
- . (1966). *Democracy and education*. New York: Free Press.
- Downes, S. (2005). An introduction to connective knowledge. *Stephen Downes: Stephen's Web*. Retrieved from www.downes.ca/post/33034
- Guldborg, K. (2010). *Using the lenses of socio-cultural activity theory and communities of practice to guide an empirical study*. Proceedings of the 7th International Conference on Networked Learning, 2010. Retrieved from www.lancs.ac.uk/fss/organisations/netlc/past/nlc2010/abstracts/PDFs/Guldborg.pdf
- Guldborg, K. K., & Pilkington, R. M. (2006). A community of practice approach to the development of nontraditional learners through networked learning. *Journal of Computer Assisted Learning*, 22(3), 159–172.
- Harlan, M. A. (2008). *Personal learning networks: Professional development for the isolated school librarian*. Westport, CT: Libraries Unlimited.
- Johnston, E. W., Hicks, D., Nan, N., & Auer, J. C. (2010). Managing the inclusion process in collaborative governance. *Journal of Public Administration Research & Theory*, 21(4), 699–721. doi:10.1093/jopart/muq045.
- Jones, C. (2004). Networks and learning: Communities, practices and the metaphor of networks. *Association for Learning Technology Journal*, 12(1), 82–93.
- Kapucu, N., Arslan, T., Yuldashev, F., & Demiroz, F. (2010). Social Network Analysis (SNA) applications in evaluating MPA classes. *Journal of Public Affairs Education*, 16(4), 541–563.
- Koliba, C. (2004). Assessing reflection assignments for public affairs courses: Implications for educating reflective practitioners. *Journal of Public Affairs Education*, 10(4), 295–309.
- Krackhardt, D. (1992). The strength of strong ties: The importance of philios in organizations. In N. Nohria & R. G. Eccles (Eds.), *Networks and organizations: Structure, form and action* (pp. 216–239). Boston: Harvard Business School Press.
- Lave, J. (1991). Situation learning in communities of practice. In L. B. Resnick, J. M. Levine, & S. D. Teasley (Eds.), *Perspectives on socially shared cognition* (pp. 63–82). Washington, DC: American Psychological Association.
- Lazer, D., Mergel, I., & Friedman, A. (2009). Co-citation of prominent social networking articles in sociology journals: The evolving canon. *Connections*, 29(1), 44–64.
- Neubauer, B. J., Hug, R. W., Hamon, K. W., & Stewart, S. K. (2011). Using personal learning networks to leverage communities of practice in public affairs education. *Journal of Public Affairs Education*, 17(1), 9–25.
- Palmer, P. J. (2007). *The courage to teach: Exploring the inner landscape of a teacher's life*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Polin, L. G. (2008). Graduate professional education from a community of practice perspective. In C. Kimble, P. Hildreth, & I. Bourdon (Eds.), *Communities of practice: Creating learning environments for educators*, Volume 2 (pp. 89–105). Charlotte, NC: Information Age Publishing.
- Classrooms as Communities of Practice* 608 *Journal of Public Affairs Education* Rudestam, K., & Schoenholtz-Read, J. (Eds.). (2010). *Handbook of online learning* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.

- Schon, D. A. (1987). *Educating the reflective practitioner*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Schwarz, R. (2002). *The skilled facilitator*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Shields, P. M. (2003). The Community of Inquiry: Classical Pragmatism and Public Administration. *Administration and Society*, 35(5), 510–538.
- Siemens, G. (2004). Connectivism: A learning theory for the digital age. *International Journal of Instructional Technology & Distance Learning*, 2(3), 3–10. Retrieved from www.elearnspace.org/Articles/connectivism.htm
- Smith, M.K. (2003, 2009). Communities of practice. *Encyclopedia of Informal Education*. Retrieved from http://www.infed.org/biblio/communities_of_practice.htm
- Stivers, C. (2010). Democratic knowledge: The task before us. *Administration & Society*, 42(2), 248–259.
- Uzzi, B., & Dunlap, S. (2005). How to build your network. *Harvard Business Review*, 83(12), 53–60.
- Viskovic, A. (2006). Becoming a tertiary teacher: Learning in communities of practice. *Higher Education Research & Development*, 25(4), 323–339.
- Weimer, M. (2002). *Learner-centered teaching: Five key changes to practice*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Wenger, E. (2000). Communities of practice and social learning systems. *Organization*, 7(2), 225–246.
- . (2005). *Communities of practice: Learning, meaning, and identity*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Wenger, E., & Snyder, W. (2000, January–February). Communities of practice: The organizational frontier. *Harvard Business Review*, 139–145.

EK A

XXX DERSİ İLİŞKİ AĞI ANKETİ

Bu araştırmanın amacı XXX dersi sınıf ortamındaki öğrencileri arasındaki işbirliği ile öğrenme hakkında veri toplamaktır. Analiz, sınıftaki gayri resmi (arkadaşlık) ve iş ilişkisi (resmi) ağını sene başında ve sene sonuna doğru yaşayan bir organizasyon olarak belirleyecektir. Ayrıca öğrenci etkileşimi içi en yararlı aktiviteleri de tespit edecektir. Cevaplarınız gizlidir, sizin izniniz olmadan açıklanmayacaktır. Araştırmaya katılımınız tamamen gönüllülük esasına dayalıdır ve dersteki notlarınızı etkilemeyecektir. Herhangi bir sorunuz varsa xxx@xxxxxxx veya (xxx) xxx-xxx iletişime geçiniz.

İsminiz: _____

Lütfen sınıfta tanıdığınız öğrencilerin isimlerini yazınız (istediğiniz sayıda isim yazabilirsiniz).

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Lütfen çalışma veya ödevlerinizde birlikte çalıştığınız ya da kendisine danıştığınız öğrencilerin isimlerini yazınız (istediğiniz sayıda isim yazabilirsiniz).

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Ders aktivitelerinin hangi yönü diğer sınıf üyeleri ile etkileşime girip onlardan bir şeyler öğrenmeniz size yardımcı oldu (istediğiniz sayıda şık işaretleyebilirsiniz) ?

- Çalışarak öğrenme projeleri
- Sınıf içi tartışmalar
- Makaleler
- Arkadaş Kağıdını Değerlendirme
- FEMA EMI IS Dersleri
- Diğer aktiviteler(Lütfen belirtin) _____

EK B

Edinilen Tecrübeler Kapsamında Öğrenme Anketi

Bu anketin amacı XXX dersi öğrencilerinden bir kısmının edinilen tecrübeler hakkında bilgi toplamaktır. Analiz, teorik ve uygulamada kullanılan öğrenme materyallerinin, araçlarının ve aktüel öğrenmenin etkililiğini belirleyecektir. Ayrıca öğrencilere öğrenme fırsatı sunan aktiviteler de tespit edilecektir. Cevaplarınız gizlidir, sizin izniniz olmadan açıklanmayacaktır; yalnızca toplam sonuçlar sunulacaktır. Araştırmaya katılımınız tamamen gönüllülük esasına dayalıdır ve dersteki notlarınızı etkilemeyecektir. Herhangi bir sorunuz varsa xxx@xxxxxx veya (xxx) xxx-xxx iletişime geçiniz.

Kesinlikle Katılıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum
1	2	3	4	5

Bu sınıfta acil durum ve kriz yönetimi hakkında önemli konular öğrendim.

Sınıfta de vurgulanan bağlantı/ilişki kurma gerçek hayatta çok önemli.

Sınıftaki aktiviteler bağlantı/ilişki kurmaya yardımcı oldu.

Grup aktiviteleri dersteki öğrenme sürecimde faydalı oldu.

Alan ziyaretleri (örn: ADYM gibi) öğrenme sürecimde faydalı oldu.

FEMA IS Dersleri öğrenme sürecimde çok faydalı oldu.

Makaleler öğrenme sürecimde faydalı oldu.

Sınıf arkadaşlarımdan çeşitli tecrübeleri öğrenme sürecimde yardımcı oldu.

Farklı ders işleme modları (online ve yüzyüze) faydalı buldum.

Sınıfta kullanılan öğrenme araçlarından (dönem projeleri, makaleler gibi) en çok hangisini etkili buldunuz? (Başka tavsiyeniz var ise yazınız)

.....

Acil Durum ve Kriz Yönetimi Dersleri derslerinin tasarımlarının geliştirilmesi konusunda önerileriniz nelerdir?

.....

Lütfen size uygun olan cevabı işaretleyiniz.

Hangi programın öğrencisi olarak bu dersi alıyorsunuz?

KYYL

ADYS

KAGY

Doktora

Diğer(lütfen belirtin)